

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a JUDr. Milana Podhrázkého, PhD., ve věci navrhovatele: **Přípravný výbor pro konání místního referenda v obci P.**, zastoupeného Mgr. Terezou Rýdlovou, advokátkou KŠD ŠTOVÍČEK advokátní kancelář, s. r. o. se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha 4, proti odpůrci: **Obec Pavlov**, se sídlem Lidická 65, 273 51 Pavlov, v řízení o návrhu na určení, že návrh na konání místního referenda nemá nedostatky, o návrhu na vrácení soudního poplatku

t a k t o :

Návrh na vrácení soudního poplatku navrhovateli se zamítá.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se návrhem podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jenž byl soudu doručen dne 22. června 2012, domáhal určení, že jím podaný návrh na konání místního referenda v obci Pavlov nemá nedostatky. Tento návrh soud usnesením ze dne 20. 7. 2012, č. j. 50 A 7/2012-64, zamítl.

Podáním doručeným soudu dne 15. 2. 2013 navrhovatel vyzval soud k vrácení zaplaceného soudního poplatku v této věci podle § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) ve výši 2.000,- Kč. Navrhovatel se domnívá, že ochranu ve věcech místního referenda lze na základě ustanovení § 91a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podřadit pod čtvrtý díl s. ř. s. (soudnictví ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda), na který se dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích vztahuje osvobození od soudního poplatku. Přitom navrhovatel odkázal na usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 2. 2. 2009, sp. zn. 30 Ca 3/2009. Navrhovatel se proto domnívá, že nebyl k zaplacení soudního poplatku v posuzovaných věcech povinen.

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 2. 2. 2009, č. j. 30 Ca 3/2009-74, k věci uvádí: *„Podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. l) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, se od poplatků se osvobozují řízení ve věcech volebních. Vzhledem k tomu, že ochrana ve věcech místního referenda (§ 91a s. ř. s.) spadá do dílu čtvrtého s. ř. s. (soudnictví ve věcech volebních a ve věcech místního referenda), nebyl navrhovatel povinen zaplatit soudní poplatek. Podle ustanovení § 10 odst. 1 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Soud proto rozhodl o vrácení soudního poplatku navrhovateli.“*

Krajský soud v Praze se s tímto závěrem Krajského soudu v Brně nemůže ztotožnit. Nadpis dílu čtvrtého hlavy druhé části třetí s. ř. s. jasně rozlišuje mezi věcmi volebními a věcmi místního a krajského referenda. Oba typy řízení se liší i tím, že výkon volebního práva je ústavně garantován, zatímco právo hlasovat v místním a krajském referendu ústavní zakotvení postrádá (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 9. 2. 2012, sp. zn. III. ÚS 995/09). Osvobození založené

ustanovením § 11 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích pak hovoří pouze o věcech volebních, věci místního a krajského referenda nezmiňuje. Protože ustanovení o osvobození účastníků či řízení od soudního poplatku jsou výjimkou z obecného pravidla, je namístě ustanovení § 11 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích vykládat restriktivně. Výše soudního poplatku (2.000,- Kč podle položky 18 bod 2 písm. d) sazebníku) navíc není taková, aby bylo namístě zvažovat rozšiřující výklad dotčeného ustanovení v zájmu ochrany práva na přístup k soudu. V případě hrozby ztráty práva na přístup k soudu ostatně navrhovateli nic nebránilo požádat o osvobození od soudního poplatku z majetkových či jiných důvodů. Soud proto návrh jako nedůvodný zamítl.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává v jednom vyhotovení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. března 2013

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková